

СТАРМАЛИ

У Новоме Саду 10. септембра 1889.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — погодишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве, 10 — 5, — 2½ динара или франка. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду Ручописи се шиљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Kamenic, (Srem) Syrmien). — Претплата и све што се тиче администрације тиље се штампарији А. Пајевића у Нов. Саду, из Србије књижари Валожића Београд и Ниш. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда.

КАД СЕ ШЕТАМ ...

Кад се шетам Новим Садам
Гајим наде не баш мале,
Гледећ' како улицама
Копажу канале.

Копажте их, вредни људи,
— Ваљда јоште касно није —
Нек одјуре испод земље
Све каљуге и помије.

Копажте их, вредни људи,
Нек се гњили брлог суши,
Нек отече до сто врага
Све што смрди, све што гуши.

Нека бежи муљ из врта,
Нек се сплоче љиг са крова,
Нек се кида пиштевина
Са улица, из домова.

Копажте их, вредни људи,
Те проводе, те канале,
Уз двореве, уз колибе,
Уз вајате и уз сале.

Зидајте их, вредни људи,
На широко, на високо,
Да не загне бљушт на путу
У Дунаво у дубоко.

Нек нестане разна гада
Из мог милог Новог Сада,
Нека буде свет'о, мио,
— Као што је негда био.

Новосађанин.

Политични преглед.

На првом месту ваљало би бацити поглед на Д. Баруха, који је у Сарајеву дефраудирао 300.000 фор., те умакао (пошто је најпре своје руке у туђе касе умакао), но нека извини штована публика, што на Баруха не можемо поглед бацити, јер не знамо где се налази, а управо рећи не налази се нигде, т. ј. полиција га не налази, нити ће га наћи. Кажу да је Баруха нестало још пре четири месеца, а сарајевска полиција тек сада издала „Steckbrief“, а то је управо: „Versteck-Brief“, да се боље може сакрити, и заиста се он и крио: ишао је све на таква места где никог нема, тако н. пр. на париску изложбу, у Беч и т. д., дакле види се да љуби самоћу. Чујем да се дао сада на песничтво, те кад је чуо за Кокана у пештанској фортуни, а он му је спевао оду: „О сродни душе духу ми мојему“, али је одмах окренуо фортуни леђа и побегао, да га неби поставили за каквог државног секретара у Будапешти. Где се сада налази — Јехова ће га знати: неки веле да је узјачао на кабл, те се превезао у Америку. Међутим у „штекбрифу“ стоји да је леп, млад, црномањаст, фино обучен и т. д. Ако каква удавача упчита овај „штекбриф“ може још бити и сватова и онда ће се певати: „Израле лекуј!“

Кад изгубимо из вида Баруха и не обзиремо се више на багателу од 300.000 фор., него пређемо на друге политичне догађаје, онда нам прво на памет пада берба, која је сада — осим свакидашњих дефраудација — на дневном реду и којој се данас само они радују, који немају винограда. Јер они ће се јефтино провеселити у туђој берби, а власници винограда, који су целе године гојили и тимарили филоксере и пероноспере, и чије је винограде од оне стране лед био, од које би требало сунце да их је грејало — ти

власници ће већином намргођени певати песму: „Да сам знао да ћу тако проћи!“

У опште се данас може радовати и веселити само онај, који нигде ништа нема: Ко нема винограда, не може му га лед потући ни филоксера изести; ко нема деце, не боји се дифтеритиса; ко нема новаца не боји се лопова; ко нема лепе жене, не боји се кућних пријатеља; ко нема „Матице“ не боји се комесара; ко нема дуга не боји се екзекутора; ко нема среће не боји се зависти; ко нема главе не мора куповати шешире; ко нема памети неће га метнути за министра, те неће морати губити памет; ко нема администратора патријаршије, тај се не боји да ће му когод аутономију проиграти.

О свему овоме најбоље се даје штудирати у берби, јер ту те свака ствар опомиње на по нешто из јавнога живота: оно вино сећа те на администратора; муњало те сећа на калуђере; цеђење грожђа на пореске екзекуторе; филоксера на Чивуте; она широка бурад подсећају човека на игуманске трбухе и т. д.

Даље се мора човек по који пут осврнути и на мање важне светске догађаје, као н. пр. добро је да се кашто запита: А шта вам ради Тиса? На ово ће многи одговорити: Тиса руши сегединску обалу! Но кад се сетимо, да је Тиса Лајош обалу ту градио онда морамо признати, да је Тиса и рушити може. Сад само да се даду нових 6 милијона форината, па ћемо опет Јово на ново. Ил' како би било да се Фегеру, вршачком касапину, даде титула грофовска, па можда ће нам он онда о својој трошку сегединску обалу закрпити? Јер је и Лајошу Тиси дата грофовска титула, што је тако лепо и сигурно начинио сегединску ту долму и обалу.

ПОДЛИСТАК.

Рецепт за оригиналан роман.

Хумореска од Шентала.
(Свршетак.)

Павао Дириг. — Кипорезац. — Двдесетичетири године — Ради усавршења пут у Италију. — Несретан случај на железници код једне мале шванске вароши. — Павао скр'о руку и ногу, — и унутрашња озледа. — Најпре шпитаљ, — доцније нега у приватној кући. — Удовица и њена кћи. — Добри људи, — скучено стање Дуготрајна патња. — Слабост и потреба туђе помоћи. — Женско милосрђе и пожртвовање. — Павао није запамтео своју матер. — Прво домаће бављење у женском кругу. — Боловање омилено ради неговања. — Полагано опорављање. — Немоћ. — Одмарање. — Одлучавање од света. — Мек душеван расположеј. — Свакидашње друговање са девојком. — Питомо невино девојче. — Симпатично створење, — уз то благодарност, — привикивање на њену близину, — пролетњи дани човек од смрти спасена, — ласно појмљива самообмана, — верује да га је љубав освојила. — Заручење и прстеновање без хуке и без жагора. — Часови блаженства.

Дакле нам се већ приближује зима. Ово се већ и по томе познаје, што већ по новинама читамо, да се треба да сазове карловачки сабор. Он се увек и најрадије сазива у зиму, ваљда с тога, да би посланици из горње крајине и других далеких крајева лакше могли стићи и да би се српске жеље мало смрзле, те тако да се не истопе и да се дуже одрже. Него збиља, сад ако године 1890. сазову сабор, то ће бити управо сто година од како је држан овај сабор у Темишвару (1790.), и тако је лако могуће, да ће се који од ових закључака сада одобрити, а ови закључци, што ће их дочети идући сабор могу се после одобрити (или не одобрити) на сабору што ће се држати опет после 100 година (дакле ко жив дочека г. 1990.). Хајде, претрпимо се и дотле кад смо остали живи после Косова!

Ђира. Заслужни хрватски научник г. Рачки добио је орден Св. Саве.

Спира. Томе се од срца радујем и честитам му. Али могао је он то и пре добити, бар много пре него Ђурковић, почивши Анђелић и други.

Ђира. Ти мислиш под напредњацима. Е, мој брајко, дух напредњачки и дух Рачки, то су две противности, који се нису могле довести у склад. Ако су напредњаци заиста ишли у напред, онда је према њима Рачки за цело ишао у натраг као рак.

„Повратак пуног здравља. — Растанак на по године дана. — Припреме за свадбу. — Околности и одношаји у великој вароши. — Постепено разбуђивање као из неког дубоког сна — Упоређивање. — Потпуво растрезнење. — Осећање мамурлука. — Свакидашња писмена опомена на задану реч. — Немогућност овако поверење изитрати. — Неверство би било грех. — Без поштења нема живота. — Никуд спаса, ни куд изласка. — Нагла одлука. — Сватови „Резигнација; — „Не могу друкче чинити, јер ју много већма љубим, него да би јој могао признати: не љубим те!“

„После венчања. — Све јаче осећање несреће. — У раду тражити лека — узалудан покушај! — Бадавидасати — не иде! — Читати што дужност налаже мучно немогућно! — Путовати — сам; — с њоме, — узети целу ствар на лаку руку — узети је озбиљно — све узалуд. — Неистина! Лажа! — — — у непрестаном претварању душа се сатире. — А та је жена тако добра. — То је узор женски. — Ноћи без санка. — Грозно је сећати се њених врлина. — Јарост, бесомучности. — Прсти му се грчевито стежу. — Коће да је угњави. — „Како мирно слава!“ — Месечива. — Прте њена лица као у невинашчета. — Осмејкује се. — Шапуће његово име. — „Сваки јој је откуцај срца мој, ево већ од године дана. — Шта ли све и шта не беше она мени! — Самарићан-

Спира. Али хвала богу, сад се дружије суди, а не по имену. Сад се зна да напредњаци нису ишли напредњачки, а Рачки да не иде рачки.

П у с л и ц е.

⊙. Италија се врло радо прима у тројан савез. Само је чудновато што Талијани на Криспијеву политику не кажу: амен! — него бацају камен.

△. Кажу, да се тај камен неће употребити за даље дозиђивање тројне куле.

Ж. Криспи ће оздравити, јер му је погођена само вилица; али тројни савез канда ће дуже марширати, јер му се згађа жилица.

⊕. *Ко 14-ог септ. гласа за радикале, тај гласа за издајнике отаџбине* — тако је викао на све грло лист „Либерал“ уочи избора. — Резултат је постигао тај, што ће сад, после избора промукнути, па неће моћи ни то признати, да од беснила нема грђе болести.

*. Железница у Србији опростила се туђег ропства, — није чудо што су на тај глас и неки вагови од радости искочили из шина; но несреће није било никакве, осим што је Бонту далеко, па не може да поправи што је сакато градио.

ка. — Пријатељица. — Сестра. — Драгана. — Заручница. Ученица. — Љуба. — Напокон робиња. — Она је мој створ, само у мојој близини има јој живота. — Скоро ће бити мајка мојег детета, не, не, грозно би то било! — Ја ју љубим много већма, него да би јој могао позвати: не љубим те.“

„Даљи ход на путу лажи. — Очекивање прве родитељске радости и припреме за то — Нема друга разговора век само о детету, које ће скоро на свет доћи. — Младу жену девојачки румен облије кад бира име сину или кћери својој. — Какви су то звуци! — Музика, која мозак обрће. — Тајанствено блажено шапутање, као одзив из божије најскривеније творнице. — А то су му сад муке паклене. — Примиче му се рајска сладост а он не сме да је к срцу своме припусти. — Мора да хини, да лаже, — не једаред да слаже, по сто пута, безброј пута. — И дању и ноћу, — и свакога часа, сваког тренутка. — А жена се осећа сретном. — Кошуљице и капице шије па их љуби. — Хоће ли бити синак или ћерка?! — ко се прне или плаве?! — И отац мора да се смеши, а срце му се крвави. — Осети неку мржњу; мрзи на дете своје, које се још ни родило није?! — Ужасно!

„На шест недеља пре падања у постељу. — Долази у госте женина сестра. — Јулија. — Васпитања из Енглеске. — Провешће два месеца дана у дому родитељском.

⊗. Кажу да је бивши краљ Милан нешто хтео, — али није смео, — јер је народ зрео. (А баш ни код тетке не примају се више сплетке).

□. Немачки Немци „не боје се никога до бога,“ — (то је красно); само зазиру од круписања краља чешкога, — (то је шпасно).

⊘. У Пољској нека узета жена оздрвила од страха. — Е гле, можда ће и Европа оздравити од страха ако дође рат за који се вели да мора доћи.

†. У Неготину једна Српкиња родила четворо деце у једаред. Та се Српкиња случајно зове „Велика.“ — Ту је случај врло паметно кумовао.

Нашедобашка филологија.

Неки „Малени под сремски“ дао је у „Њином добу“ штампати у броју 71. једно отворено писмо, у ком се брани од неког због нечег, те међу осталим вели научно филолошки: „Једнога дана претресао сам са неким од тамо (у Липику) присутне г. учитеља питање: с којим се падежом слаже предлог „против“ и то с разлога тога, што су браћа Хрвати употребљавали свагда са трећим, а ми Срби са четвртим падежом; шта је и које је правилније и боље рећи или н. пр. против тебе, или против теби и т. д.“

Филолог нашедобашки мисли дакле, да је оно

— Млада, лепа, милокрвна, окретна. — Характер развијен радом — Снажан и одважан дух развијен раном самосталношћу. — Свежи дах слободе провејавао је градиво њене нераскалашне обичности. — Он се отима. — Павла привлачи као неки магнет. — Поштена, окорна борба. — Ал је слабост јача. — Моћ прве љубави. — Срце му за Јулијом бије. — Гледати две сестре сваки дан заједно, — гледати их по читаве сате. — Облива их чар сестринске милоште. — Лагати и претварати се! — комедију играти и пред једном и пред другом. — Уз то нежни обзири на стање своје венчане жене. — Суморна слутња смрти надмаша снагу воље његове — у смрти му се привиђа једини спас. — „Друго ми ништа не остаје.“ — Страшна ноћна авет у души измученој. — — —

„Напоследак дође дете, али мртво рођено. — Тродневна мука у души. — Овако светитељке трпе са благим осмехом у очима. — Једнако држи ледену ручицу у својој руци. — Само једно питање извије јој са бледих усана, немо и гласно, питање: „Љубиш ли ме?“ — Муж још једнако лаже: „Како не, како да не!“ — Она и у грозници пита: „Љубиш ли ме?“ — Он збуњен одговара: „Како да не!“ — Грозница све јача. — Она и у самртним мукама говори о верној љубави својој: „Не плачи за мном, ја радо умирем, кад знам да љубав твоју нисам изгубила. Је л' да ме љубиш, је ли?“ — „Ох како не!“ —

„тебе“ четврти падеж! Нека запита којег патри-
начког првошколца, па ће му казати, да то није
четврти, него други падеж. Ако не верује нека
узме женског рода реч, па ће видети, да се каже:
против ње, против његове жене, против судске
пресуде и т. д. а тек ће допустити, да „ђе“ „жене“,
„пресуде“ — стоји у другом падежу а не у че-
вртој!

Овај пак „трећи“ падеж Хрватски не тиче се
речи „против“, него они кажу „проти“, и та реч
стоји са трећим падежом. Н. пр. „Razprava proti
Јвану Кокану...“ („Obzor“ бр. 213.)

Ал наравно, „малени поп сремски“ читајући тај
пример, мислиће да је ту реч о каквом проти (про-
топрезвитеру) Ивану Кокану; ал ту му онда не по-
маже ни Лицик!

Л у т р и ј а.

Снаш' Мила нешто од мужа крије,
(а то, да боме, паметно није!)
све нешто трчка до бабе Соје,
од које сви се мужеви боје:

види се, нешто шурује Мила,
ал' ипак није смотрена била.
„Решконтe“ неке мужић' јој нађе,
кад једном збиља тражити зађе,

лутрија пуста Милу је смела,
а баба Соја савет донела
који ће број се за цело вући,
с' којим се добит мора извући.

Чудно је збиља! Толике новце,
до сад је Мила кришом утукла,
а данас цабе, још прије зоре,
лутрију грдно, јао, извукла!

Др. Казбулбуц.

Блажен осмејак. — Очи јој се замутише. — Мртва је. —
Ипак ју је много већма волео, него да би јој могао рећи:
не водем те.

„После године дана. — Виндзорски парак. — На
клупи под горостасним храстом. — Павао и Јулија. —
Човек претовареној савести својој. — Све јој исповеди.

„Дужност ми је била да јој признам грозну истину.
— за то што сам је ипак вслео, ваљало ми је признати
јој да је не љубим.“ — Долази до очајања. — Јулија је
поштена женска, њена здрава природа погађа пут. —
Ухвати обе руке Павлове: „Несретни мој пријатељу! —
Заблуда је била, више заблуда него грех, — ал то си ти
скупо платио. — Што је било, било. — Сузе наше нашим
драгим покојницима, а живима права која живот даје. —
Ја те много већма љубим, но да би могла рећи да те не
љубим! — — —

Ето то вам је рукопис господина професора. Истину
казати, ја још до сад не прочитах роман у три свеске за
тако кратко време, као ево овај сад.

Досетке, наивности и др. из дечијег света.

Мали Паја. Ја имам већ шест година.

Мали Стева. А ја имам већ пет.

Мала Вида. Од куда ти да имаш пет, кад
имаш само четири! Мама је родила Пају, па онда је
читава годину дана ба дава стајала, па тек онда
си се ти родио.

Др. Казбулбуц.

Летос, кад је била највећа врућина, донесе слу-
шњиња у собу у једној флаши ледене хладне воде и
метне је на стол. Тетка Јуца погледа мало после
флашу и рече: Гле како се ознојила!

То је чула мала Кајка, па је о томе премишљала
а напoкон запита: Је ли, тета, зар и флаша пије од
зове теј?

Кајка има унцвутски обичај да се каткад учини,
као да је нешто друкчије чула него што се рекло, —
ал то увек испада у њену корист.

Једаред донели из винограда пуну корпу јабука.

Тета је запита:

— Хоћеш ли ти, Кајка, једну јабуку?

— Нећу једну; то ми је мало.

— Па хоћеш ли две?

— Па хајде, добро, кад си тако добра, а ти ми
дај све.

Ник —.

Мали Драгица дође тетке Марији и заиска да
му да један „сексер“.

Тетка хтеде да му да крајцару, ал Драгица не-
ће крајцару хоће „сексер.“

„А за што ти, Драгице, хоћеш баш „сексер“?
„За то, јер „сексер“ још никад нисам имао.“

Кад је мала Јулка чула да се сад праве точко-
ви, бурад, ћупе, па и потковице, све од артије, као
малко и радосно запита мене, свога ујака: је ли, ујо,
па на чему ћемо од сада писати?

Ручак је већ био донесен на стол, само треба
да се седне па да се једе. Мати запита децу:

Јесте ли читали очеваш.

Сва деца одговоре да јесу. Само Јулка дода:

Ја сам читала два очеваша.

А за што два!

Јер сам данас здраво гладна.

Д. П.

У нашој соби у прочељу виси икона домаћег па-
трона св. арханђела Михаила; ту сам слику, а наро-
чито арханђелов мач, морао више пута тумачити на-
шем малом Милошу.

„Па за што је тај мач тако црвен, па за што
је тако искривудан?“

Ја му реко да је тај мач од пламена.

Милош је заћутао и мора бити да је дуго о томе премисљао. Тек други дан ће ме запитати:

„Је ли, Бабо, а како арханђео Михајло оптри свој мач, кад је од пламена?“

А.

Што јесте јесте. Наша је Даница прилично себична. Једаред добије јабуку, па се сакри у запећак да је на миру поједе, — али мали брата све оптркује око ње, види се шта би хтео. Онда ја реко: Данице, подај мало и брати, није лепо да све сама поједеш.

Даница је већ половину јабуке појела и баш кад ја рекох да и брати ма најмање да, опази она да се у јабуци нешто миче. Она то извади и рече: па добло, ево благи цва.

Конзеквентан.

После смрти и саране,
супруге му верне
тражи лека, јадник Маша,
у ракије дерне.

Увек пијан; хоће јадник,
да ублажи тугу,
што му судба оте клета,
премилу му другу. —

Прошло боме доста доба,
а он увек пије,
да у пићу, — к'о што вели, —
ббљу своју скрије.

„Ма доста је!“ неки кажу,
„жалости и ваја!
утеши се! свакој тузи,
има ваљда краја?!“

Али Маша није даље,
јер је уверења:
да његовој вељој тузи
нема утешења!

Др. Казбулбуц.

Грађа за нову енциклопедију.

Неазбучним редом или азбучним нередом.

Жигице = Мали штемплони.

Трагедија = невешто написана комедија.

Надимак = сланина, која смрди на дим.

Госпава = човек, који у вече скине кошуљу.

Хектолитар = Хекторов литар.

Чивија = деца, што се сиграју око синагоге.

Сувача = мршава жена.

Зубача = тестера.

Бикуља = неваљао бик.

Беочин = кад млекарица проспе млеко.

Сурчин = кад ловац улови орла.

Гарчин = кад ошар ошар чисти.

Проблема = кад кога само пробе ради излемају.

Телешкоп = извесна операција на телету.

Срдобоља = болест у којој људи не знаду ништа друго радити, него само срдити се.

Ушур = кад каква уш постане мађарски господин.

Једној девојани.

Златно ти је име,
Девојано мала;
Мајка те је јоште у колевци
Својим *златом* звала.

„Материно *злато*“,
То је лепа фраза,
Али уз то младожење траже
Стварнија мираза.

Б. Ст.

Чича Груја и канарица.

Дошао чича Груја у варош да пазари. Сврнуо, наравно и у биртију па баш код чиве Аврама. У прозору висе леп кавезић, а у њему извија дивне мелодије мала канарица. Гледао је чича Груја, гледао, док већ чива Аврам не упита: „Је ли, да оваку тицу ниси никад видио?.. Али та и кошта 5 фор. то је љубимац моје Схарелебен.“

Чича Груја мрда главом, па ће тек рећи; „видио сам је до душе, али баш мислим, да је нигда нисам *печену* јео, па ми се баш сад прохтело. Шта би искао за њу, па да ми је испечеш“?

Чива разрогачио очи. — Зар он Схариног љубимца да — пече? Али се у њему одма пробуди онај трговачки дух, па промисли, да би се ту могао начинити леп *кшефт*, а он ће већ Схари купити другог певца.

„*Десет форинти*!“ одговори Аврам на питање а чича Груја ни пет ни девет, него заповеди: „а ти де, пеци одма“!

Чива ухвати тичицу, уреди је и донесе јадницу мало после печену пред чича Грују. Овај узв *„печенку“* за батачић и рече Чиви: „*Осеци, ми за један пенгеи*, јер ми је цела млого“!

Чива се раздера на њега, да је он тицу наручио и прочитаја, а чича Груја само се смешка: „па и од телета ја иштем тек порцију а не цело теле“!

Било је и повуци и потегни али чича Груја одржа право, и Схарелебен плаче ваљта и данас за њеном тицом.

Др. Казбулбуц.

Лепо је, али је — мало!

Наш практикант Коста
има плату малу
а он радо гледа
данце у бокалу.

Тужио се једном,
на хрђаво време,
на неправу по све,
чиновничке шеме. . .

Слушао га неки,
који *нема* плате,
а бриге га веће,
него Коју клате;

Па му рече: „брајко,
не претеруј слепо,
ипак имаш *нешто*,
па и то је лепо! . . .“

„Да, дакако, јесте,“
— вели на то Коста, —
„*Лепо* је до душе,
али *није доста!*“

Др. Казбулбуц.

Сакато-верни преводи.

Krüppelhaft-treue Überführungen.

I. Ако те макнем овим вилама, нећеду те ни сви пи-
лићи покупити.

Wenn ich Dich wegrücke mit diesen Hexen, werden
Dich alle Händeln nicht zusammen klauben.

II. Мајсторија козе пасе.
Die Meisterschaft weidet Ziegen.

III. Та иди, што не седнеш, стани мало!
So gehe, warum setztest Du Dich nicht, stehe wenig!

IV. Чујеш драга, за тобом умрећу!
Hörst Draga, nach Dir werde ich sterben.

V. Du bist ein abgedrehter Spitzbube!
Ти си један одврнути шиљаста дечко!

VI. Diese Frau schneidet schreckliche Gesichter.
Ова госпођа сече ужасна лица!

VII. Der Hausherr lebe hoch! Dreimal hoch!!
Куће газда нека живи високо! Три пут високо!!

VIII. Du bist mit allen Salben geschmiert!
Ти си намазан са свима мастима!

Др. Казбулбуц.

Бива то већ тако!

Умрла снаш' Вата,
(Бог нека је прости)
па *свануло* чисто,
њеном „верном“ Кости.

Ал' не прође за тим
ни недеља шеста,
а Коста у „*мраку*“,
гушњем и од „*теста*“.

Читаћете: како
ово да се збуде? . . .
Једном фали *свако*,
ал по *два пут* — — —
они премудри!!

Др. Казбулбуц.

Ала је добар!

Картао се мајстор Коста са још два пријатеља.
У кавани за другим столом „дишпутају“ се два Чи-
вутина о својим „кшефтовима“, па дигли ларму, е мислиш,
да су на „берзи“.

Бадава их је и мајстор Коста и други молио, да ћуте,
Чивути к'о Чивути; мало се утишају, па тек опет удри
у ларму.

На то ће мајстор Коста дозвати келнера, па ће му
сасвим озбиљно рећи: „Иди, молим те, па ћуши ваљано
и једног и другог *на мој рачун*, а ја *ћу ти то* — *вра-
ти ти!*“ —

Не знам, је ли келнер на ово пристао, ал Чивути су
ућутали.

Др. Казбулбуц.

Шегртско мудровање.

Је ли Тошо, кол'ко има богова? запита један шегрт
другог неког шегрта.

Тоша одговори: па један, ваљда си чуо и у школи.

Па за што онда мој мајстор псује мени час бога
очиного, час маминог.

Е мој Мишо, то ја већ не знам, то мораш твог мај-
стора питати, одговори Тоша.

Ђ.

Није благо.

„Није благо ни сребро ни злато!“
многи од нас врло често пева,
ал' му душа за „не-благом“ овим,
и дан и ноћ непрестано снева!

Др. Казбулбуц.

При ручку.

Отац. А што си се ти, Тошко, тако снуждио?

Тошко. Нисам доста ручао.

Отац. А ја би рекао да си данас баш много јео.

Тошко. Е, ал још ме не боли трбу.

Болесна му жена.

Један сељак дође ноћу лекару да га зове својој кући
и почне полако куцати у прозор. Куцкао је, куцкао и
дуго тако, док се лекар није случајно пробудио; отвори
прозор и запита, ко је и шта ће?

Сељак одговори: ја сам, господине, молим вас да
дођете к мени, жена ми је на умору.

Па је си ли већ одавно овде? запита лекар.

Та има већ два сата.

Па што ниси здраво лупо?

Та бојао сам се, да вас не пробудим, одговори сељак.
Можда је већ до сад и умрла, рече лекар.

Е, да, настави сељак, не бојте се, остао је тамо мој
комшија, да је донде забавља док ви не дођете.

Прибелижио

Ђ.

Упознао се.

О, гле! како је, Глишо? рече један сељак неком другом човеку.

А од куд ти мене познајеш одговори овај, — кад се ја и не зовем Глиша?

Па ја сам тебе лане видио у Кикинди, одговори први. А, то већ мож' бити, јер сам се лане канио да идем у Кикинду.

Прибележио

Б.

Добар почетак.

Један фиџирић пошао је жељезницом на пут. У вагону била је преко од њега једна лепа госпођица. Он је хтео да се с њоме пусти у разговор. Даклем кад се влак кренуо, запита он госпођицу: „Молим, фрајлице, хоћете ли и ви с нама путовати?“

(Fl. Vl.)

Објава.

Дошао брица из Беча у Кикинду те ту отворио берберницу, а да би више кунтова стекао, напише у више од сто примерака оваку објаву:

„Сад Почетак и Поздрав код Нашима Људима Препоручујем Теби пришили Код мене и Ја сам отворио Берберницу у Миливој Влајнића кућу на рогаљ.“

Остајем

М А Н О Ј Л А
Бербер.

Преписао са оригинала: Шогор.

Нова боја.

Учитељ запита у школи једно дете какве је боје његова цепенца и покаже је. Дете одговори: црвена.

А какве је боје, Мито, табла? настави опет учитељ. Црна, рече Мита.

А креда? Андро!

Креда је бела, дода Андра.

А какве је боје мој шешир, Симо?! запита учитељ и покаже прстом на доста олошан шешир.

Ваш је пешар боје онако, онако — отрцане, одговори Сима (по што није могао да погоди праву боју.)

Б.

„Но јес' чуо прић-Машо — рече Илија свом пришку — ако овака блага киша упада само још један сахат измамиће све напоље из земље!“

Прић-Маша: Не дао Бог да измами, ја имам уземљи три жене сахрањене, па шта би радио с њима?!“

Сеоском кнезу дошао налог да попише колико у његовој општини има ловачких паса. Он заиста изврши свој налог, и то овако:

Мој прић-Марко: 1 кер.

Шустер-Мита: 1 кер.

Грк-Јоца: 1 кер.

Газда-Сима: 1 кер.

У целој општини свега четир вашке!

Осман паша путовао по Херцеговини па ће запитати једног старца од 80 година: колико је заповедника већ преживио?

„Толико, колико сам година стар“ — одговори старац.

„Па који је био најбољи?“ запита га паша.

„Вјера и Бог, господару, једног су нам послали из Цариграда, но није овамо ни дошао, него је још на путу умро и тај је био најбољи!“

Катихета: кажите ви мени како се узимају тронари суботом кад се поји алилуја?

Њак: Молим у типику се може видети.

Катихета: Ал ја хоћу без типика да ми кажете.

Њак: Молио би госп. катихету да ми само један пут кажете.

Катихета (поп Младен): Причекајте сад ћу доњети типик, ко би то све врага знао без књиге?!“

Питали једног доктора, који је редовно своје болеснике у гроб одправљао, ово: Господине, како ви можете веровати у васкресење мртвих, кад код вас не устају ни болесни?!“

Стојао неки лупеж пред судом па рече суду: Славни суде, што ме на мање робије осудите, пре ћете ме видети поново на овом месту! —

Скупио

Ј. Воцин-Мањин.

К „огледалу времена.“

Кад је већ овај број за штампу спремљен био добили смо писмо од г. др. Млад. Јојкића са жељом његовом да га штапамо. То би писмо запремило више од половине једног броја нашег невеликог листа. Што би на то учинили, то остављамо за број који иза овог долази. Па да иде све ђутуре изоставили смо из овог броја и већ написан одговор „Бранику“ на оно, што је у истој ствари било у његовом 106-ом броју. — Своји смо људи, не морамо се баш јако журити.

Уредник „Стармалог.“

КЊИЖЕВНЕ ВЕСТИ.

ШКОЛСКЕ КЊИГЕ

КОЈЕ СЕ МОГУ ДОБИТИ

У ШТАМПАРИЈИ А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМ САДУ

Буквар са сликама за срп. осн. шк. ново издање	16 н.
Упутство уз буквар за основне школе	10 "
Црквено слов. буквар са читанком ново издање	16 "
Читанка за други разред српске осн. школе	24 "
Читанка за трећи разред српске осн. школе	28 "
Читанка за четврти разред срп. осн. школе	34 "
Читанка за први и други разред нижих занатлијских школа, тврдо укорићена, 306 стр.	90 "
Рачунски примери за уч. 3.-ог разр. осн. шк.	8 "
" " " 4.-ог " " "	8 "
" " " 5.-ог " " "	10 "
" " " 6.-ог " " "	8 "
Зоологија за учитељске и више девојачке школе	80 "
Апостоли и Еванђеља у празничне и недељне дане, преко целе године с преводом српским и са 24 слике од епископа Платона, за школску и домаћу потребу има 292 стране	80 "
Наука из светог писма (за писање и на изузет учење) у основној школи — — — —	10 н.
Изв Часослова оупражненіе въ чтеніи церковныхъ книгъ въ оупотребленію въ нар. оучилищахъ	9 н.
Извод из српске граматике. Својим ученицима саставио Ј. Живановић. II. издање — —	30 "
Немачки буквар за основне школе, по разним изворима израдио Стеван В. Поповић епархијски школски референт — — — —	16 "
Општи земљопис за српске народне школе у Угарској, превео по Кутнер-Мајеру и допунио Ст. В. Поповић епарх. школ. референт са 9 слика и мапом уз ово иде датак: Наука о глобусу и мапама — — —	25 "
Један пут један — таблица на тврдој артији —	2 н.
Историја Угарске, са уводом у историју света за ниже разреде средњих школа написао Др. Фрања Рибари, с мађарског превео проф. Милан А. Јовановић. Свеска I.	60 "
" II.	60 "
Велика катавасија	1. — н.
Мала катавасија	20 "
Ћимнастичке игре са сликама. Део I.	1. — "
Одабране народне песме за учење на изузет у срп. основним школама друго издање	10 "
Дисциплинарна правила за учит срп. осн. шк.	10 "
Наставни план за срп. нар. учитеље	20 н.
Нове метарске мере	10 "

Ко дакле жели да горње књиге из прве руке добије, нека се обрати подписатој накнадној штампарији од које ће добити највећи књижевни рабат. Иначе могу се ове књиге добити и у свима српским књижарама.

Штампарија А. Пајевића
у Новом Саду.

Сад је баш изишло ново издање

БУКВАРА

ЗА СРПСКЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ,

који је саставио покојни др. Ђ. Патошевић.
Ово је сад

треће поправљено и прерађено издање,
а цена је, као и пређашњем 16 нов. а. вр.

Од страве учитеља чињене су на пређашње друго издање неки приговори. Ми смо све оправдане приговоре узели у обзир при овом трећем издању, на коме су суделовали у томе најстручнији данашњи људи, те смо добили уверење од многих практичних и отличних наших учитеља, да је ово треће издање најсавршеније дело ове врсте у нашој школској књижености.

С тога препоручујемо свима учитељима и општинама, који за своје школе требају оваке књиге, да набаве ово најновије издање.

У Новом Саду, на Преображење 1889.

Штампарија А. Пајевића
у Нов. Саду.

О Г Л А С И.

Ја Ана Чилаг

са мојом 185 центиметара дугом див-лорелеи-косом, добила сам је 14-то месечном употребом помаде, коју сам ја сама пронашла. Ова је помада једина помоћ против опадања косе. Она унапређује растење косе и јача власиште. Код мушких проузрокује брзо и снажно растење браде и брале, и у опште даје длачици већ после кратке употребе природну сјајноћу и лепоту, сврх тога чува је до у најдубљу старост од преране оседлости. Цена је једне тегле 2 фор. Разашилбање дневно на све стране света одмах по плаћеном готовом новцу или унаточ (Postnachnahme).

CSILLAG & COMP.

Budapest, Königsgasse
куда треба све наручбине слати.

При наручбини од 6 тегли на више 25% попушта и плаћена поштарина. 15—20